

KAŽDÝ TÝDEN
SE ZAMÝŠLÍME
NAD SVĚTEM
KOLEM NÁS.

PROČ SES MĚ NEZEPTALA, MAMI?

Kamera zabírá děti, jak si hrají v různých místnostech mateřské školy. Mezi záběry je i pohled otevřenými dveřmi na chlapečka, který sedí na záchodě, má stažené kalhoty a tváří se u toho, řekněme, nevesele. Po pár vteřinách stříh a jede se dál... Má to být reklama na školku – promo video, které jsem zhlédla v uzavřené skupině na sociální síti. Jedna „holka z marketingu“ se ptala ostatních, zda jim hlavně záběr z toalety připadá v pořádku. V komentářích, díkybohu, nezazněl jediný hlas, který by ho posvětil. Ani ten můj.

Zřejmě se chtěli pochlubit pěknou výmalbou v umývárce s WC „boxy“ bez dveří. Těmi, co v nich má řada předškoláků velký problém dělat velkou potřebu před ostatními, a to je při tom nikdo nenatáčí. Takový záběr měl ale zůstat bez dětského „herce“. Zajímalo by mě, zda se PR tým zeptal onoho klučíka a též jeho rodičů, zda s intimní rolí ve videu souhlasí? Nesouhlasila bych.

Loni nesouhlasil ani můj osmiletý syn. A já se tehdy neptala, příznávám. Když ve druhé třídě přinesl svou první poznámku, byla vlastnoručně napsaná a velmi vtipná. (Slíbila jsem mu ale, že už ji znovu nikde nezveřejním.) S mužem nás natolik pobavila, že jsem ji sdílela na svém facebookovém profilu. Jenže! Mezi FB přáteli mám rodiče synova spolužáka, kteří se tomu doma smáli dost nahlas na to, aby si to druhý den kluci řekli ve škole. Taký hodně nahlas. Když přišel syn domů, byla jsem tou největší zrádkyní na světě, která zažila poprvé výbušnou směs zloby, nepochopení a zklamání: „Proč ses mě nezeptala?! Je to přeci moje poznámka!“ Došlo mi, že už máme doma osobnost, někdy dospělejší než její rodiče, která má právo na soukromí i v online světě.

Chybami se holt matka učí. Vzpomínám si, jak jsem před devíti lety, digitálně zcela nepoučená, sdílela na veřejném úložišti synovy fotky, aby se babička s dědečkem mohli potěšit. A hodně jsem se divila, když měly přes noc stovky zhlédnutí. Asi tušíte – nejen že jsem je nezamkla heslem, ale ještě jsem album nazvala Nude. Ranní panika neznalé naivky nebyla ani trochu příjemná. Naštěstí syn „jen“ pásl hříbátka, takže věřím, že jeho nevinné miminkovské fotky neuvízly v pedofilních sítích.

Nepřeháním. Je to světový fenomén a říká se mu sharenting. Na jedné straně právo rodičů – jako ochránců osobních údajů svých potomků – zveřejňovat informace z jejich života. Na druhé pak právo dítěte na soukromí a ochranu nezávisle na vůli rodičů. A zdá se, že nás v tom plave většina. Čísla mluví jasně: osmdesát procent českých rodičů sdílí fotky svých dětí tak, že je možné je identifikovat. A u pětiny rodičů jsou to fotky, na kterých jsou jejich děti částečně obnažené. Takové rozkošné fotky na nočníčku nebo nahotinky z pláže se pak v pěti procentech případů stávají zdrojem kyberšikany dětí v budoucnu. Proto děti už fotím tak, aby nikde nic nevykukovalo. A protože mi už umějí odpovědět, ptám se jich. Není tak těžké se to naučit. ●

HANA HALFAROVÁ
Novinářka na volné noze. Externí redaktorka Vlasty. Vystudovala žurnalistiku a češtinu. Rozmluvila se v rádiu a rozepsala v ČTK. Vyškolila se na dvou rodičovských, aby se vrátila zpět k řemeslu. Baví ji psát rozhovory, ráda naslouchá. Nejen lidem ze severu Moravy, kde žije.